

EPICA MERCURI

INTERNATIONAAL NIEUWSJOURNAAL VAN EPIS AZULI, No. 15

VOORJAAR 7998 CB, 4824 CA, 643 ABC, 455 EC, EDITIE 1

Landvoogd in Yufong (2)

FONGLAI – Met succes is landvoogd Nicephorun Hamas er in geslaagd om iedereen, in zekere mate, te spreken die hij in Yufong wilde ontmoeten. Hierdoor werd het verblijf met enige weken uitgerekt omdat niet alle afspraken binnen een kort tijdsbestek konden worden gemaakt.

De landvoogd bracht eerst een bezoek aan Fonglai waar hij keizerin Xenxi, het nieuwe staatshoofd van het Confederale Keizerrijk Yufong, ontmoette. Landvoogd Nicephorun was vergezeld door een uitgebreide delegatie van diplomaten en kopstukken uit de industrie en de handel. Zijn gesprek met Xenxi, evenals al zijn andere gesprekken, werden gevoerd met tolken. Een hoge diplomaat die al vele jaren in Yufong is gestationeerd fungeerde steeds als zijn tolk. Zij bespraken ondermeer de oorlog in Aichion, de toestand in Histeria, de rol van de EGKS en een hernieuwing van de samenwerking op basis van de nieuwe structuren in Yufong. Ook het 'probleem Ferrania' kwam ter sprake, maar dit viel onder een gesprek dat achter gesloten deuren werd gevoerd. Ferrania heeft niet eerder op de agenda gestaan van de Azulische regering. Er gaan dan ook allerlei speculaties waar het over ging.

De dag na zijn ontmoeting met Xenxi, vergezeld van enige openbare plichtpleging vanwege het staatsbezoek, sprak hij met Lzaima Feifei, professor internationaal recht en rechtsfilosofie aan de Universiteit van Taixoumo, en volgens geruchten de huidige vriendin van keizerin Xenxi. Zij vertegenwoordigde de Verenigde Kloosters, die niet over een echte regering beschikken. De invloed en macht van de Verenigde Kloosters is echter zodanig dat een ontmoeting door Epis Azuli als erg belangrijk werd gezien. Met haar sprak hij niet

alleen over de eerder met Xenxi aangestipte onderwerpen, maar vooral ook over nauwere wetenschappelijke samenwerking en kennisuitwisseling met de Verenigde Kloosters. Vooral de hoogstaande geneeskunde en de bouwkundige innovaties om de hygiëne en leefbaarheid van de grote steden te verbeteren stonden hoog op de agenda. Hiervoor had de landvoogd wetenschappers van de universiteiten van Veluzon en Lipaza, wiens werkterrein hun eigen steden zijn, meegereisd. Nadat de landvoogd zijn ontmoeting had afgerond verbleven zij nog enige tijd in het gezelschap van Lzaima Feifei. Vervolgens had hij ontmoetingen met de eerste minister en de parlamentsvoorzitter van de regering van de deelstaat KPRL-Yufong, respectievelijk Baoko Toriki en Dengxou Piyu. Voor Epis Azuli enigszins oude bekenden, aangezien zij ook politieke leiders binnen de oude Yufong waren geweest. Landvoogd Nicephorun wenste hen veel succes met de nieuwe vorm die hun staat nu bezat en stelde voor om gezamenlijk een sportwedstrijd te bezoeken, daar veel Yufongi er bezeten zijn van lichamelijke ontspanning, maar dit werd tot zijn teleurstelling afgeslagen. Hij sprak ook kort met Yuyu Feixou, de directeur van het Bureau voor Economische Coördinatie (BEC). Naar verluidt kreeg de landvoogd de indruk dat de man hem niet mocht, maar gelukkig hoefde hij alleen maar de vertegenwoordigers van de Azulische industrie en handel te voor te stellen.

Na enige dagen in Fonglai bracht zijn volgende afspraak hem naar Kazagawa. Vanwege de lengte van de reis lastte de landvoogd een dag rust in welke hij en zijn gezelschap verbleven in een lokaal kuuroord. In Kazagawa sprak hij met eerste

minister Mayumi Hirotani en parlamentsvoorzitter Takeshi Takamori. Voor hen was het de eerste keer dat zij in hun huidige status vereerd worden met een officieel staatsbezoek. Het bezoek stond dan ook stijf van de protocollen om ervoor te zorgen dat alles perfect ging. De landvoogd bemerkte ook dat er enkele drukke dagprogramma's voor hem waren samengesteld die hij onmogelijk kon weigeren. Om de missie toch genoeg inhoud te geven liet hij het merendeel van zijn gezantschap vrij, aangezien zij niet noodzakelijk waren om erbij te zijn en op de achtergrond te werk konden gaan. Toen hij Kazagawa verliet was hij danig uitgeput en hij lastte dan ook enige rustdagen in, wat ook kon omdat zijn volgende afspraken meer gespreid van elkaar lagen.

Die afspraken hadden hem ook de meeste moeite gekost om te maken. Eerder had hij verklaard te willen spreken met de leiders van de verschillende politieke facties in Yufong. Dit omdat een aantal van hen nieuwe stromingen vertegenwoordigen die zich ook internationaal willen doen gelden. Voor hen is Epis Azuli natuurlijk een vreemd land met een enigszins ondoorzichtige politieke configuratie.

Van de boeren- en arbeidersfactie sprak hij met Yenjoek Ranwa, een tamelijk gematigd filosoof en pleiter voor gelijke rechten, die echter meer actief is als professor aan de Universiteit van Fonglai dan als parlamentslid. Hij legde hem uit dat iedereen die in Epis Azuli onderwijs wil dit zonder onderscheid van afkomst vrijelijk toegankelijk was. De Kardionieke Kerk voorziet in meerdere fasen van onderwijs, afhankelijk van de wil en het talent van de leerling. Wie niet kan betalen bekostigt zijn studie na afloop door in dienst te treden van

de Kerk. Dit kan zijn als priesters, maar meestal in een andere taak. De student kan vrij kiezen wat voor werk hij wil doen, al zijn er beperkingen ten aanzien van zijn vermogens. Het aantal jaren is afhankelijk van de studieduur.

De Kerk voorziet tevens in een sociaal vangnet. Wie niet in zijn levensonderhoud kan voorzien of geen woonruimte heeft kan toetreden tot een klooster. Hier wordt hem de mogelijkheid geboden om te werken of te studeren. Dit zijn dan wel geen wereldse banen.

Het alternatief is wat men vaak als slavernij beschouwt. Voor de Azulische regering zijn dit echter meer inwonende werknemers. Huisvesting en voeding worden verzorgd door de werkgever. Als de werknemer een schuld heeft bij de werkgever dan heeft hij weinig geld van zichzelf. Er zijn hier altijd eindige contracten voor en vanaf een bepaalde hoge leeftijd mag alleen de werknemer het contract

beëindigen. De Azulische arbeidsinspectie controleert intensief of de inwonende werknemers fatsoenlijk leven en behandeld worden.

De landvoogd was er niet helemaal zeker van of hij Yenjoek Ranwa had weten te overtuigen, maar de professor had beloofd zich meer te verdiepen in de Azulische maatschappij.

Landvoogd Nicephorun had het behoorlijk zwaar met zijn gesprekspartners. Zij waren voor het merendeel intellectuelen die complexe vragen stelden en ook zijn tolk voor een moeilijke taak stelde om alle termen correct te vertalen.

Zijn laatste afspraak was met Kara Haxilai, de leider van de liberale factie. Het had veel moeite gekost om met hem te spreken. Hij had aanvankelijk geëist dat zij hun afspraak met Yuyu Feixou, de directeur van de BEC, zouden afzeggen. Hij was dan ook erg terughoudend in zijn gesprek met de landvoogd. De landvoogd is zelf lid van de conservatieve factie in

Epis Azuli en heeft dus zelf ook weinig op met de liberalen, maar liberaal in Epis Azuli is niet hetzelfde als liberaal in Yufong. De landvoogd had het idee dat Haxilai zich hiervan bewust van en daarom pittige en lastige vragen op hem af vuurde. Zelfs zijn tolk kon hem niet redden. Gelukkig was hij niet alleen en kon hij de vragen enigszins ontwijken dankzij gladde tegenvragen van zijn economische adviseur.

De resultaten van dit gesprek waren erg onduidelijk, maar de landvoogd was er van overtuigd dat Haxilai ondanks zijn houding wel een betere indruk had gekregen van de Azulische standpunten en denkbeelden.

De landvoogd verklaarde zijn staatsbezoek een succes, dit vooral uit monde van zijn uitgebreide delegatie die er in geslaagd was veel werk te verzetten en veel progressie te boeken gedurende de weken in Yufong.

Eerste Kardinaal in Badacho overleden

BADACHO – Tijdens de verkiezing van de nieuwe Baus is in het begin van het jaar de Eerste Kardinaal Patris Naxos Teleri op 83-jarige leeftijd overleden. Hij was in 1973 verheven tot Kardinaal van Inozale nadat hij sinds 1957 bisschop van Xinquine was geweest.

Samen met zijn vier andere collega's verbleef de Kardinaal van Inozale al geruime tijd in Badacho om mee te stemmen over de opvolging van Baus Hegeteira IV. De beraadslagingen duren al lange tijd

en zijn volgens ingewijden vrij intensief. Vooral de ouderen onder de Bacchanalen, en dat zijn er behoorlijk wat, hebben het zwaar. Hierdoor moeten er zo nu en dan rustperiodes worden ingelast.

Het verscheiden van Kardinaal van Inozale betekent een stem minder in de verkiezing. Ook had de Eerste Kardinaal een sterke invloed op de andere vier kardinalen. Dit zou dus de stemming kunnen beïnvloeden. Omdat de Baus een nieuwe kardinaal uit de Grote Lijst kiest,

blijft de positie vacant tot na de verkiezing. De keuze van de Baus kan dus van groot belang zijn voor de keuze van de nieuwe Eerste Kardinaal van Epis Azuli. De nieuwe Baus kan hierdoor direct al een grote stempel drukken op de verhoudingen met de Kardionieke Kerk en het beleid van de Kerk in Epis Azuli. In dat opzicht is het een meevaller dat de nieuwe kardinaal een vrouw moet zijn.

Aure verheugd over erkenningen

DAUBELAIN – Onverwacht zijn de internationale betrekkingen van Aure in een stroomversnelling gekomen. De grootste barrière, het verzet van Histairja, is om onbekende redenen ineens verdwenen. Histairja erkent Aure's onafhankelijkheid zelfs!

Na de erkenning door Histairja volgde erkenning door IJzerland, waarmee de taalbroeders nu de zelfstandigheid ondersteunen. Aure's toenadering tot de Teutoonse Bond werd zeer geapprecieerd en de oprichting ervan lijkt nu slechts een kwestie

van tijd. Volgens Cephale Palatos Corecun, de Azulische minister van buitenlandse zaken, zal Epis Azuli binnen niet al te lange tijd Aure eveneens erkennen. Er is in ieder geval alvast een consulaat gevestigd in de havenstad Gaulwai.

Eerste Minister Sumeas Ai'Mandeiz heeft direct werk gemaakt van de Histerische erkenning en enige overeenkomsten weten te maken voor het hervatten van de handel met Histairja. De Histerische vloot waakt in ieder geval niet meer over de Aurese kusten, maar is richting het zuiden geschoven nabij

Xagranaujo en Olivetië, waar het de Iantese vlootbewegingen nauw in de gaten houdt.

Ondertussen zijn er al enkele onderhandelingen op gang gekomen ten aanzien van mogelijke huwelijkskandidaten voor prinses Larica van Aure. Sinds de erkenning is de terughoudendheid sterk afgenomen. De Eerste Minister heeft echter aangegeven dat het nog twee of drie jaar kan duren voor er een huwelijk plaats vindt. Daarnaast is het ook belangrijk dat de prinses zich kan vinden in de kandidaat.

Iantese marinebasis op Palae Parvae overvallen

PALAE PARVAE – Zoals bekend heeft Iantai op het Cappicische eiland Palae Parvae een marinebasis gebouwd opdat het geen pottekijkers heeft bij de verbindingen en bevoorrading van haar vlootactiviteiten in Xagranaujo en Histeria. De basis ligt niet echt op een geschikte vaarroute, maar voor geheimhouding hebben de Iantezen allerlei fratsen over. Van de basis is sinds kort echter weinig meer over.

Cappicische rebellen hebben in het voorjaar met grote troepenmacht de basis overvallen. Palae Parvae ligt aan de buitenrand van de Cappicische eilanden, nabij de grens met Manique. Na de slachting en in slavernij afvoeren van de overlevenden van de lokale bewoners en de verwoesting van de op Palae Parvae gelegen nederzettingen was er niets meer vernomen en was er van dreigingen geen sprake. Er waren slechts enkele wachten en dezen waren half in slaap. Het aanwezige garnizoen en de op het eiland verblijvende mariniers vermaakten zich met dobbelen en bier en hoeren. Met gemak werden de wachten in

stilte gedood en de barakken en behuizingen van het fort met snelbrandende stoffen uit de moerassen en staken deze in brand. Ook andere gebouwen op de basis werden in brand gestoken. De geschrokken Iantezen vluchtten naar buiten en werden daar vrij eenvoudig neergesabeld. De overigen verbrandden levend.

Niet overal ging het zo makkelijk. De marinebasis was daar te omvangrijk voor. Tientallen Iantezen wisten zich te groeperen en bewapenen en in de straten en op de kade werd hevig gevochten totdat de overvallers uiteindelijk toch vluchtten. De Iantezen konden de achtervolging niet inzetten, omdat zij hun kameraden die vast zaten nog wilden redden.

Enkele schepen aan de kade vlogen eveneens in brand. Een deel daarvan kon nog geblust worden. Een schip dat verderop voor anker lag zonk vlak langs een zandbank waardoor het de toegang tot de kade geheel blokkeerde.

Van de marinebasis is weinig meer over, omdat alles van hout was. Ook alle voorraden zijn in vlammen opgegaan.

De overval is opgeëist door Itar Tass, een van de vele Cappicische verzetsleiders. Itar Tass heeft zich vorig jaar tot voivode uitgeroepen. Een aantal andere verzetsleiders deden dit vervolgens ook, om te voorkomen dat Itar Tass zonder tegenstand zomaar de algehele leiding zou verwerven. Op dit moment bevechten zij elkaar nog niet om de hoogste titel. Vooralsnog richten zij zich op de bezetters.

Na de initiële successen is er de klad in de pacificatie van Cappicië gekomen. De regeringen besteden hun geld aan zaken met meer prioriteit en de aanwezige troepen moeten het doen met wat ze hebben. Aangezien hun regering zich weinig om hen bekommerd, bekommeren zij zich weinig om de pacificatie. Zij vullen hun dagen met drank en gokspelletjes. Onderlinge vechtpartijen zijn vrij gewoon. Het lijken wel ouderwetse Cappicische tafereelen. Soldaten die op avontuur gaan in de binnenlanden om te jagen of om buit te vinden die meegenomen is door vluchtelingen keren vaak niet meer terug.